

ЗАСПОКІЙСЯ ЧИ ЗАСПОКОЙСЯ?

Яка правильна форма наказового способу від дієслова *заспокоїтися* — *заспокійся* чи *заспокойся*? В українській мові є іменник *спокій*, при відмінюванні якого в основі слова відбувається чергування *о/і* в закритому складі: *спокій*, *спокою*, *спокоюєм*, *на спокій* тощо. Наказова ж форма дієслова утворюється від основи теперішнього часу дійсного способу дієслова, тобто від *заспокој-*, а не від іменника *спокій*. Отже, правильною формою 2 ос. однини наказового способу буде *заспокойся*. Тут чергування *о/і* в закритому складі не відбувається. Це переконливо доводять приклади слововживання із творів українських письменників: *Сестро, голубко, заспокойся* (М. Кропивницький); *Заспокойся, я з тобою, я буду завжди з тобою, я тебе не покину нізащо, дурний мій хлопчику* (О. Іваненко); *Сядь, Галю, сядь, не спинайся по стіні, заспокойся* (Є. Гуцало).

Юлія Романюк

МАЛОЛІТНІ ДІТИ ЧИ МАЛІ ДІТИ?

У педагогіці узвичаєний поділ на дітей дошкільного та шкільного (молодшого, середнього та старшого) віку. У загальнономовному українському вжитку їх називають *малі діти*, *підлітки*, *дошкільнята*, *школярі*, *неповнолітні діти* тощо. В оголошеннях нерідко чуємо *не залишайте без нагляду малолітніх дітей* чи *стежте за малолітніми дітьми*. Назви *малолітні діти*, *малолітка* не органічні для української мови, їх сприймаємо як переклад російських назв *малолетние дети*, *малолетка*.

Звичнішою для українців є назва *малі діти*, що означає дітей невеликого віку. Її засвідчують українські народні прислів'я та казки, пор.: *Малі діти — мале горе* (*малий клопіт*).

Отже, українською мовою природніше звучатимуть назви *малі діти*, *зовсім малі діти* (якщо на цій віковій ознаці треба наголосити).

Катерина Городенська